

Marijan Kasumović (1915. – 1983.)

Hrvatski je geofizičar i izvanredni profesor na Geofizičkom zavodu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta (PMF) u Zagrebu, bavio se najviše fizičkom oceanografijom, istraživao morske mijene Jadranskog mora i atmosferski uvjetovane oscilacije, jedan je od utemeljitelja i tehnički urednik međunarodnog znanstvenog časopisa *Fizika* (1968.–1978.).

Rođen je 13. listopada 1915. u Donjoj Stubici. Gimnaziju je završio u Zagrebu, a potom Pomorsku vojnu akademiju u Dubrovniku (1937.), te studij eksperimentalne i teorijske fizike na PMF-u u Zagrebu (1947.). Doktorirao je fiziku na Sveučilištu u Zagrebu (1957.) s temom *Utjecaj atmosfere na kolebanje razine Jadranskog mora*. Od 1937. do 1941. bio je časnik na brodovima ratne mornarice, potom volontira, a od 1947. radi u Geofizičkom zavodu u Zagrebu do umirovljenja 1982. godine. Najprije je bio asistent, potom docent (1960-1963.), te izvanredni profesor. Predavao je različite geofizičke kolegije (*Geofiziku, Geofizičke instrumente, Magnetizam Zemlje, Fizičku oceanografiju, Težu i oblik Zemlje, ...*) na dodiplomskom i poslijediplomskom studiju. Autor je nekoliko udžbenika/skripata za studente PMF-a i Rudarsko-geološko-naftnog fakulteta u Zagrebu (*Srednja razina Jadranskog mora i geodetska normalna nula Trst*, Geofizički zavod, 1950.; *Geofizika: Opća i primijenjena, s osnovama sferne astronomije*, Sveučilište u Zagrebu, 1971.; *Slobodne oscilacije dugog perioda u Jadranskom moru*, JAZU, 1963.; M. Kasumović i D. Skoko, *Seizmologija*, RGNF Sveučilišta u Zagrebu, 1969.). Umro je u Zagrebu 15. veljače 1983.

Marijan Kasumović bavio se različitim područjima geofizike. Sudjelovao je u geomagnetskom premjeru istočnojadranskog obalnog područja, koji je obavljen od srpnja do rujna 1949. i koji je rezultirao novom kartom izogona za to područje. Osim geomagnetizmom, bavio se gravimetrijom i seizmičnošću, ali je najviše pozornosti posvetio fizičkoj oceanografiji. Dugi je niz godina bio voditelj Mareografske postaje u Bakru (1949.–1982.). Odredio je srednju morsku razinu kao ishodišnu točku za geodetske nivelmane. Prvi je u nas proveo harmonijsku analizu morskih mijena (za luku Bakar), a taj je proces istražio i teorijski za cijelo područje Jadrana. Proučio je odziv Jadrana na djelovanje tlaka zraka i vjetra, pri čemu je pokazao da u situacijama sa slabim vjetrom vrijedi efekt inverznog barometra. Istražio je i stojne valove, kako cijelog Jadrana tako i jadranskog šelfa (spruda). Objavio je preko desetak kako znanstvenih tako i stručnih radova.

Bio je pročelnik Fizičkog odjela PMF-a u Zagrebu od 1959. do 1965. te član Društva matematičara i fizičara Hrvatske i njegov predsjednik (1965.–1967.). Kao jedan od utemeljitelja međunarodnog znanstvenog časopisa *Fizika* dobio je povelju Saveza društava matematičara, fizičara i astronoma Jugoslavije (1979.) te odlikovanje Ordena rada s crvenom zastavom (1981.)

Ana Smontara